

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžrk/10/2020
Identifikačné číslo spisu: 6019200431
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Šobichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6019200431.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eriky Šobichovej a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobkyne: B. G. Z., V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX, XXX XX R.K., právne zastúpená: JUDr. Peter Arendacký, Advokátska kancelária, so sídlom Železničiarska 13, 811 07 Bratislava, IČO: 31 762 697, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, Nám. Ľ. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 00 151 866, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU_BB-OOP4/2017002680-006 zo dňa 03.07.2017, č. OU-BB-OOP4-2017/002680-005 zo dňa 03.07.2017 a č. OU-BB-OOP4-2017/002680-007 zo dňa 04.07.2017 a o kasačnej sťažnosti sťažovateľky (pôvodne žalobkyne) proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/158/2019-256 zo dňa 27. mája 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/158/2019-256 zo dňa 27. mája 2020 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Administratívne konania a konanie pred správny súdom

1. Správny súd podľa § 190 SSP zamietol žalobu žalobkyne proti rozhodnutiam žalovaného č. OU-BB-OOP4-2017/002680-006 zo dňa 03.07.2017, č. OU-BB-OOP4-2017/002680-005 zo dňa 03.07.2017 a č. OU-BB-OOP4-2017/002680-007 zo dňa 04.07.2017.

2. Okresný úrad Žiar nad Hronom pozemkový a lesný odbor, (ďalej aj „prvostupňový orgán verejnej správy“) rozhodnutím č. OU-ZH-PLO-2016/000466 zo dňa 03.11.2016 podľa § 9 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákona č. 229/1991 Zb.“) rozhodol, že B. G. Z., V., rod. M. (ďalej aj „žalobkyňa“) nespĺňala podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. p) zákona č. 229/1991 Zb. a ani na priznanie práva na náhradu za pozemky evidované v pozemkovoknižných vložkách (ďalej aj „PKV“) v katastrálnom území L.: PKV č. XXX D.. Č.. XXX, XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX,

XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX D. V. L. D.. Č.. XXX D. Q. D.. Č.. XXX, XXX, XXX/X - D. Č.. XXX, D.. Č.. XXX - D. Č.. XXX, D.. Č.. XXX - D. Č.. XXX D.. Č.. XXX po pôvodných vlastníkoch, PKV č. X C. X., M. X., C. X.Á., PKV č. XXX - K. A. a jeho manželka G. A., rod. W., PKV č. XXX, XXX - L. L., C. L., G. L., G. L., K. L., C. L., PKV č. XX - M. G.A., C. L., G. L., G. L., K. L., C. L., PKV č. XXX - W. C., PKV č. XX - M. W., PKV č. XXX p. č. XXX (pôvodná PKV č. XXX) - K. A. a jeho manželka G.U. A. rod. W..

9. Voči uvedenému rozhodnutiu žalobkyňa sa odvolala spoločným listom zo dňa 28.11.2016, pričom poukázala na rovnaké dôvody ako voči predchádzajúcim rozhodnutiam. O predmetnom odvolaní žalovaný rozhodol rozhodnutím č. OU-BB-OOP4-2017/002680-007 zo dňa 04.07.2017 tak, že odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy potvrdil. Svoje rozhodnutie odôvodnil najmä skutočnosťou, že zo šetrenia v pozemkovej knihe bolo jednoznačne preukázané, že do vlastníctva štátu neprešlo vlastníctvo uvedené v bode 2 výrokovej časti napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako vlastníctvo W. M. a jeho manželky M. M., rod. X., vrátane pozemkov tvoriacich C KN p. č. XXX - nehnuteľnosti p. č. XXX, XXX, XXX z PKV č. XXX v jednej polovici nadobudnuté účastníkom konania titulom D 344/1993, D not 103/1993, kde druhá polovica bola vo vlastníctve L. L., C. L., G. L., G. L., K. L., C. L. a na p. č. XXX v PKV č. XXX K. A. a jeho manželky G. A. rod. W., na p. č. XXX z PKV č. XXX - C. W. a na p. č. XXX, XXX, XXX z PKV č. XXX - K. A. a G. A., rod. W. a na p. č. XXX z PKV č. XXX pôvodne z PKV č. XXX - K. A. a G. A., rod. W.. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa nepreukázala, že je oprávnenou osobou po citovaných osobách a rovnako ani nepreukázala, že vlastníctvo k pozemkom po uvedených pôvodných vlastníkoch prešlo prídellovým konaním v prospech otca účastníčky konania C. M., a preto považoval tvrdenie, že nie je splnená podmienka ust. § 2 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. na priznanie vlastníctva k pozemkom alebo priznaním práva na náhradu za správne.

10. Správny súd mal za to, že ak osoba, ktorej nehnuteľnosť prešla v dobe od 25.02.1948 do 01.01.1990 do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby alebo v prípadoch uvedených v § 6 zákona č. 229/1991 Zb. zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13 alebo, ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami, pokiaľ sú štátnymi občanmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a majú trvalý pobyt na jej území, fyzické osoby v tomto poradí: a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený pri dedičskom konaní, ktorý nadobudol celé dedičstvo, b) dedič zo záveru, ktorý nadobudol vlastníctvo, ale iba v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti nehnuteľnosti, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený iba k tejto časti nehnuteľnosti, c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovnakým dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti, d) rodičia osoby uvedenej odseku 1, e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými jeho deti (ods. 2).

11. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa obdobne postupovalo aj v prípadoch, keď fyzickým osobám vznikol nárok na vyňatie poľnohospodárskeho majetku z konfiškácie podľa osobitných predpisov, treba považovať na účely tohto zákona aj štátnych občanov Slovenskej republiky, ktorí majú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a ktorým sa skonfiškoval poľnohospodársky majetok a neboli odsúdené podľa osobitných predpisov. Pokiaľ tento majetok bol už pred rozhodným obdobím pridelený v rámci predpisov o pozemkových reformách, rieši sa nárok týchto oprávnených osôb podľa § 12, ak došlo k odňatiu prídelu postupom uvedeným v odseku 1.

12. Konfiškačné predpisy mali nasledovný text: „Podľa § 1 ods. 1 písm. a) nar. č. 104/1945 Zb. SNR sa s okamžitou platnosťou a bez náhrady konfiškujú pre účely pozemkovej reformy pôdohospodársky majetok na území Slovenska, ktorý je vo vlastníctve okrem iného aj osôb nemeckej národnosti bez ohľadu na štátu príslušnosť. Podľa § 1 ods. 5 nar. č. 104/1945 Zb. SNR pre posúdenie príslušnosti k nemeckej alebo maďarskej národnosti bol rozhodujúcim najmä jazyk používaný v rodinnom styku, alebo príslušnosť k maďarskej alebo nemeckej politickej strane po 29.09.1938, alebo priznanie národnosti pri niektorom sčítaní ľudu po roku 1929“.

13. Z obsahu spisu vyplynulo, že žiadosťou evidovanou na správnom orgáne dňa 29.12.1992, bol uplatnený nárok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam pôvodných vlastníkov W. M. a jeho manželke M. rod. X. nachádzajúcim sa v k. ú. L.. Predmetné pozemky zapísané v PKV č. XXX, XXX, XXX, XX, XXX, k. ú. L.. Predmetné pozemky č. ONV: 19/46-16/VI, ONV: 23327/46 konfiškované podľa nariadenia SNR č. 104/1995 Zb. ku dňu 01.03.1945 Sb. n. SNR.

14. Konfiškačná komisia v Kremnici následne rozhodnutím č. 10/46-9/VI č. ONV: 848/1947 rozhodla o uvoľnení skonfiškovaného majetku W.L. M. a manželky M. rod. X. (spoluvlastnícky podiel: 1) v prospech syna C. M. podľa § 3 ods. 1 a 2 Nariadenia č. 104/1945v zn. nar. č. 64/1946 Sb. n. SNR dňa 04.12.1947. Pozemky mali byť vedené v pozemno-knižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX K. XXX k. ú. L., a to podľa prípisu Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy - sekcia „B“ č. 236/48 adresovanému Okresnému súdu v Kremnici. Radou okresného národného výboru v Kremnici bol vydaný súhlas na výmaz poznámky konfiškácie v pozemkovej knihe katastrálneho územia L. pod č. d. 162/58, čo znamená, že výmazom daného úkonu sa vymazaný úkon nestal.

15. Podľa zistení správneho súdu pozemky vedené vo vyššie spomínaných PKV vložkách sa v príslušnom podiele toho času nachádzajú vo vlastníctve B. G. Z., V., o čom svedčia LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX k. ú. L. (v uvedených listoch vlastníctva je pri jej vlastníctve uvedený titul nadobudnutia osvedčenie o dedičstve D 344/93, D not 103/93 zo dňa 16.04.1996, t. j. osvedčenie o dedičstve po jej otcovi C. M.) čo účastníčka konania potvrdzuje listom zo dňa 24.04.1996 adresovaným Obecnému úradu Kopernica, následne listom zo dňa 24.06.1996 adresovaným Štátnemu majetku š.p. Kremnica, doručeného firme Krempos s.r.o. Kremnica oznamuje, že je vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú predmetom vydania, sú v osvedčení o dedičstve č. D 344/93, D not 103,93 zo dňa 16.04.1996 a žiada o zrušenie všetkých doterajších dohôd týkajúcich sa predmetných nehnuteľností. Okresnému úradu Žiar nad Hronom odboru pozemkovému, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva oznámila, že jej vlastníctvo je zapísané v listom vlastníctva č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, ktoré priložila.

16. Správny súd vo veci prídelového konania v Obci Kopernica v prípade C. M. konštatuje, že nebolo ukončené vydaním prídelovej listiny a na základe uvedeného konania sa žalobkyňa nemohla domôcť vlastníctva, ktoré malo byť pridelené jej otcovi, teda nedošlo k splneniu podmienky ustanovenia § 6 ods. 1 písm. p) zákona o pôde, tak ako to uvádza správny orgán prvého stupňa ako aj v napadnutých rozhodnutiach. Z predložených dokladov bolo jednoznačne preukázané, že nehnuteľnosti C. M. nadobudnuté titulom rozhodnutia č. 10/46-9/VI, č. ONV: 848/1947 zo dňa 04.12.1946 v príslušných podieloch neprešli do vlastníctva štátu v rozhodujúcom období podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. p) zákona o pôde, t. j. v období od 25.02.1948 do 01.01.1990 v dôsledku čoho neboli splnené podmienky zákona na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu žalobkyňi.

17. O pozemku č. XXX z PKV XX k. ú. L., ktorý bol z polovice uvoľnený spod konfiškácie, toho času evidovaný na LV č. XXX ako E KN XXXX bolo zistené, že pri tomto nie je známy titul nadobudnutia 1 na štát, a tak správny orgán správne túto skutočnosť považoval za prechod na štát bez právneho dôvodu, čím bolo splnené ust. § 6 ods. 1 písm. p) zákona o pôde, a preto o tomto pozemku správne rozhodol.

18. Pridelovanie pôdy skonfiškovanej podľa nar. SNR č. 104/46 Sb. n. sa riadilo ustanoveniami nariadenia SNR č. 104/46 Sb. n. SNR. Prídelenca spravidla po úhrade prvej splátky dostal právnu listinu - výmer o pôde. Tento výmer sa nezapisoval do pozemkovej knihy, pretože prídelenca musel splniť ešte niekoľko podmienok a vzhľadom na to, že žalobkyňa predložila listinné dôkazy o tom, že jej právny predchodca nesplnil podmienky vydania prídelu a na skutočnosť, že bolo pozastavené vydávanie prídelov, o čom je doložená listina v predmetom spise, mal správny orgán prvého stupňa za to, že táto nikdy nebola vydaná. Dôkazom tohto tvrdenia je aj oznámenie Štátneho archívu v Banskej Bystrici, pobočka Kremnica z 02.08.2012 o tom, že výmer o vlastníctve pôdy na meno C.Á. M. L. sa v agende pozemkovej reformy nenachádza. Povereníctvo pôdohospodárstva prípisom z 16.03.1950 zastavilo

prídely fyzickým osobám. Správny súd uvádza, že v priebehu konania zo strany žalobkyne prídelová listina predložená nebola. Odobratie prídelových listín obyvateľom Kopernica JRD Kopernica nie je dôkazom existencie prídelovej listiny v prospech akejkoľvek osoby.

19. Všetky existujúce právne relevantné prídelové listiny v katastrálnom území L. boli predmetom zjednodušeného registra pôvodného stavu vypracovaného a zapísaného do katastra nehnuteľností podľa zákona č. 330/1991 Zb., na základe rozhodnutia o schválení zjednodušeného registra pôvodného stavu OÚ-PPLH v Žiari nad Hronom č. j. 98/00634/424/98 z 30.12.1998 - ZRPS (pozemky mimo územia zastavanej časti obce). K tvrdeniu žalobkyne, že existujúce prídelové listiny neboli vrátené od zhotoviteľa ZRPS je nutné uviesť, že zo Štátneho archívu boli prevzaté prídelové listiny len vo forme xeroxovaných kópií, nie originály (list č. 98/00412). Na dotaz správneho orgánu odpovedal Štátny archív Banská Bystrica, pobočka Kremnica listom č. A/1-3/2013-00334 zo dňa 02.08.2012, že ohľadom žiadosti na vyhľadanie výmeru o vlastníctve pôdy na meno C. M., k. ú. L. oznamuje, že vo fonde Okresný národný výbor v Kremnici v agende pozemkovej reformy k. ú. L. sa uvedený dokument nenachádza. A preto správny súd o tomto tvrdení ani nerozporuje.

20. Podľa správneho súdu prídelové konanie v zmysle Nariadenia SNR č. 104/1945 Sb. n. SNR nebolo v prospech otca účastníčky konania C. M. ukončené vydaním výmeru alebo prídelovej listiny na nehnuteľnosti v jeho prospech. Doložené doklady zo strany žalobkyne nie sú dôkazom toho, že prídelová listina v prospech jej otca existovala.

21. Správny orgán prvého stupňa podľa správneho súdu šetrením v katastri nehnuteľností k. ú. L. správne zistil, že vlastníctvo nehnuteľností neprešlo do vlastníctva štátu, čoho dôkazom sú listy vlastníctva č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, v ktorých sú uvedení tak známi ako aj neznámi vlastníci. Pôvodnému vlastníkovi G. M. K. nebolo skonfiškované vlastníctvo, nakoľko v príslušných podieloch je zapísaný v listoch vlastníctva č. XXX (PKV vložka č. XX - 1 vlastníctva zapísaná v prospech G. M. K. v 1/1 podľa vložky XX), XXX (PKV vložka č. XXX týkajúca sa parcely č. XXX - z PKV č. XX - 1 zapísaná v PKV č. XX) ako spoluvlastník nehnuteľností E - KN p. č. XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, ktorých spoluvlastníčka je aj účastníka konania v príslušnom spoluvlastníckom podiele. Aj vykonaním tohto dôkazu mal správny orgán prvého stupňa správne za to, že nebola splnená podmienka ustanovenia § 2 ods. 1 zákona.

22. Zo šetrenia v pozemkovej knihe bolo jednoznačne preukázané, že do vlastníctva štátu neprešlo vlastníctvo W. M. a jeho manželky M. M. A. X., starých rodičov účastníčky konania, vrátane pozemkov tvoriacich C - KN p. č. XXX - nehnuteľnosti p. č. XXX, XXX, XXX z PKV č. XXX v 1-ici sú nadobudnuté účastníčkou konania titulom D-344/93 D not 103/93 riešené rozhodnutím č. OU-ZH-PLO/2016/000466, druhá polovica bola vo vlastníctve L. L., C. L., G. L., G. L., K. L., C.U. L., spoluvlastníkmi nehnuteľností p. č. XXX v PKV č. XXX sú uvedení K. A. a jeho manželka G.U. A., A. W., p. č. XXX z PKV č. XXX bola vlastníctvom C. W., nehnuteľnosti p. č. XXX, XXX, XXX z PKV č. XXX boli vlastníctvom K. A. a G. A. A. W. a nehnuteľnosť p. č. XXX z PKV č. XXX pôvodne z PKV č. XXX taktiež bola vo vlastníctve K. A. K. G. A. A. W..

23. Nakoľko účastníčka konania nepreukázala, že je oprávnenou osobou po C. X. a spol., K. A. a jeho manželke G. A. rod. W., L. L., C. L., G. L., G. L., K. L., C. L., M. G. a rovnako ani nepreukázala, že vlastníctvo k pozemkom po uvedených pôvodných vlastníkoch prešlo prídelovým konaním v prospech otca účastníčky konania C.U. M., tak je dôvodné tvrdenie, že nie je splnená podmienka ustanovenia § 2 ods. 2 reštitučného zákona na priznanie vlastníctva k pozemkom alebo priznanie práva na náhradu.

24. Správny súd bol toho názoru, že zo strany žalovaného, ako aj orgánu verejnej správy prvého stupňa, bol skutkový stav zistený správne, a to na základe všetkých jemu dostupných písomných dôkazov. Žalobkyňou uvádzané tvrdenia a dôkazy nie sú v rozpore so zisteným skutkovým stavom a nemôžu ovplyvniť vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí. Skutočnosť, že správny orgán vyhodnotil predmetné tvrdenia a dôkazy inak ako predpokladala žalobkyňa nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutí. Ak žalobkyňa nedokázala osvedčiť svoj právny nárok z dôvodu dôkaznej núdze v miere

postačujúcej na jeho priznanie nemôže viesť k rozhodnutiu správnych orgánov v jej prospech. Správny súd týmto odpovedal na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ktoré mali podstatný význam pre posúdenie riadne zisteného skutkového stavu, ktorý predstavoval základ pre preskúmané rozhodnutia.

25. Žalobkyňa nebola v konaní pred správnym súdom úspešná, preto jej správny súd podľa § 167 ods. 1 nepriznal náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

26. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobkyňa ako sťažovateľka s poukazom na dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP.

27. Sťažovateľka poukázala na to, že samotná vec bola začatá dňa 18.4.1992 ako nárok na vrátenie vlastníctva po otcovi žalobkyne C.Á. M., pridelenom mu v r. 1945 podľa nariadenia Predsedníctva SNR č. 4/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa a podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa. Obe tieto nariadenia a na ich základe vydané verejné listiny sú dodnes platné a to podľa § 26 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa.

28. Mala za to, že je jednoznačne zrejmé, že vkladu schopnými verejnými listinami preukazujúce vlastnícke právo prídelcov, nie sú výlučne len originálne prídelové listiny, ale aj iné listiny vydané príslušným orgánom, tak ako to uvádza § 26 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa. V tejto žalovanej veci je to konkrétne Povoľenie vydané ONV Kremnica na užívanie bytu č. XXX H. L. a pozemkov zhorených domov č. XXX, XXX K. XXX a lúk na dobu jedného roku do končenej riešenia podľa Nariadenia SNR č. 4/1945 Zb. o konfiškovaní pôdohospodárskeho majetku, ktoré § 26 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa ponechal natrvalo v platnosti.

29. Sťažovateľka namieta, že ani jeden orgán rozhodujúci v tejto veci necitoval a nevedol žiadny platný právny predpis upravujúci vznik vlastníctva štátu ku konfiškovanému nepriateľskému majetku a prechod konfiškovaného majetku na iného nadobúdateľa. Rovnako nebol citovaný ani iný právny predpis o ktorý by mohol orgán konajúci a rozhodujúci o veci oprieť svoje právne posúdenie veci a rozhodnutie. Napriek uvedenému dodnes platnému právnemu stavu krajský súd nevzal do úvahy tieto právne predpisy a súčasne prikazujúce žalovanému konať v súlade s nimi. Teda žalovaný a aj krajský súd svojvoľne odignoroval tieto právne predpisy upravujúce uplatnený nárok a na ich základe vydanými verejnými listinami a to napriek predloženiu mu verejných listín preukazujúcich vlastníctvo, ktoré taktiež svojvoľne odignoroval, čím porušil základné princípy právneho štátu. V dôsledku tohto nezákonného postupu vychádzal krajský súd z nesprávneho právneho stavu, v dôsledku čoho došlo k zamietnutiu žaloby. Navyše v samotnom napadnutom rozsudku krajského súdu sú uvedené skutočnosti, ktoré nezodpovedajú písomne uplatnenému nároku, napríklad tvrdenie krajského súdu, že dňa 29.12.1992 bol uplatnený nárok po W. M. a jeho manželke M., rodenej X., str. rozsudku 12 bod 38, čo odporuje čl. 4 administratívneho spisu, kde je výslovne uvedené, že dňa 12.08.1992 žalovaný ocenil uplatnený nárok po C. M. a to na základe jeho uplatnenia dňa 18.04.1992 B. G. Z. ako dedičkou pánovi M. a to pod pôvodným číslom žalovaného 1155/92, kedy žalovaný, resp. správny orgán prvého stupňa dňa 22.07.1992 vydal potvrdenie o právoplatnosti rozhodnutia konfiškačnej komisie č. 10/46 - 9/VI číslo: ONV 848/1947 a súčasne rozhodol, že toto rozhodnutie je dostatočným dokladom vlastníctva C. M..

Preto absolútne nemôže obstať tvrdenie správneho orgánu, že dňa 29.12.1992 - žalobkyňa podala žiadosť o vydanie nehnuteľností v k. ú. L. po pôvodnom vlastníkovi M., jej otcovi. Toto nepravdivé tvrdenie krajského súdu na navrátenie vlastníctva pôvodných vlastníkov W. M. a jeho manželka M. X., nachádzajúceho sa v k. ú. L., je vyvrátené aj prípisom žalovaného zn. OS zo dňa 15.07.1998, taktiež založené v administratívnom spise predloženom súdu, kde žalovaný nepíše, že ide o nárok po C. M., uplatnený jeho dedičkou B. G. Z.. Navyše písomnosť, ktorú spomína v bode 38 napadnutého rozsudku krajský súd, nie je podpísaná žalobkyňou a má vlastné, omnoho neskoršie číslo 1257/92. Skutočnosť, že sa nejedná o podpis žalobkyne je zistiteľná voľným okom, keďže v spise sa nachádza dostatok písomných podaní podpísaných žalobkyňou. Touto skutočnosťou, ako aj faktom, že žalovaný konštatuje, že je uplatnený nárok po C. M. a nie po W. M. a jeho manželke M., rodenej X., sa krajský súd nevysporiadal zákonným spôsobom. Preto je bezpredmetné argumentovať samotnou vecou, keďže napadnutý rozsudok jej absolútne nezodpovedá. Možno len konštatovať, že si krajský súd nespĺnil základnú povinnosť vychádzať pri rozhodovaní zo skutočného stavu veci preukázaného v administratívnom konaní, neoboznámil sa s administratívnym spisom ako to nesporne preukazujú nepreskúmateľné vyjadrenia krajského súdu. Vzhľadom na tvrdenie krajského súdu, že odobratie prídelovej listiny nie je dôkazom existencie prídelovej listiny (v prospech akejkoľvek osoby) - t. j. odobratie veci nie je dôkazom existencie veci (napriek potvrdeniu JRD Kopernica, MNV Kopernica a KNV Banská Bystrica o tom, komu bola listina odobratá, bod 3 napadnutého rozsudku) - musí žalobkyňa namietat' porušenie jej práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia tak, ako to požaduje ustálená ústavná a súdna judikatúra (I. ÚS 243/07), a tým aj porušenie jej práva na spravodlivý proces. Rovnako nepreskúmateľné je tvrdenie krajského súdu o obsahu právnych predpisov súdom uvedených v bode 37 napadnutého rozsudku a súdom označených ako „Konfiškačné predpisy“, kde krajský súd tvrdí, že údajne cituje text z konfiškačných predpisov, avšak bez akéhokoľvek bližšieho označenia zdroja citácie, t. j. o aké konfiškačné predpisy sa jedná, z akého dôvodu cituje práve túto časť „konfiškačných predpisov“, aký vzťah má táto citácia spravená krajským súdom k preskúmvanej veci a čo vlastne krajský súd chce touto citáciou povedať.

30. Rovnako nie je jasné, z akého dôvodu krajský súd jednostranne akceptoval tvrdenie štátneho archívu Banská Bystrica, pobočka Kremnica, list č. A/ 1-3/2013-00334 zo dňa 02.08.2012 ohľadne žiadosti žalobkyne na vyhľadanie výmeru o vlastníctve pôdy na meno C. M., k. ú. L., že vo fonde Okresného národného výboru v Kremnici v agende pozemkovej reformy k. ú. L. sa uvedený dokument nenachádza, keď štátny archív napriek svojej zákonnej povinnosti (zákon SNR 149/1975 Zb. a zákon č. 395/2002 Z. z.) tento fond na výslovný príkaz žalovaného odmietol žalobkyňi predložiť a následne žalovaný sťažnosť žalobkyne zamietol. Nie je zrozumiteľné, čo chce krajský súd svojím vyjadrením - a preto správny súd o tomto tvrdení ani nerozporuje - bod 44 napadnutého rozsudku povedať, pretože vec je rozporovaná žalobkyňou ako osobou dodnes ukrátenou na jej zákonných právach a správny súd má povinnosť tento spor rozhodnúť (rozsudok NS SR sp.zn. M-SŽ do V I/98).

31. Nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je daná aj tým, že jednotlivé body odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa navzájom vyvracajú. Tak napr. v bode 38 napadnutého rozsudku krajský súd píše: Z obsahu spisu vyplynulo, že žiadosťou evidovanou na správnom orgáne dňa 29.12.1992, bol uplatnený nárok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam pôvodných vlastníkov W. M. a jeho manželke M. A. X. nachádzajúcim sa v k. ú. L.. Predmetné pozemky zapísané v PKV č. XXX, XXX, XXX, XX, XXX, k. ú. L.. Predmetné pozemky č. ONV: 1946-16/VI, ONV: 23327/46 konfiškované podľa nariadenia SNR č. 104/1945 ZI). Nezrozumiteľnosť tohto súdneho textu.

32. Predmetné pozemky zapísané v PKV č. XXX, XXX, XXX, XX, XXX, k. ú. L.. Predmetné pozemky č. ONV: 1946-16/VI, ONV: 23327/46 konfiškované podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Zb.

SNR ku 01 03M945 Zb. SNR je možné odstrániť tak, že text „Predmetné pozemky č. ONV: 1946-16/VI, ONV: 23327/46 konfiškované podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Zb). Ku Olhu Ol. 03.1945 Zb. SNR.” je v skutočnosti nie označením pozemkov, ale označením rozhodnutia Konfiškačnej komisie v § 41e Okresného národného výboru v Kremnici, číslo 19/46-16/VI, čís.ONV:23327/46 zo dňa 4.decembra 1946, ktorým bolo definitívne rozhodnuté, že K. K. r. M. a 672 spoluobčanov podľa hromadného návrhu obyvateľov v L., treba považovať podľa § 1 ods. 1 písm. a, c./ nariadenia č. 104/1945 Zb. SNR v znení čl. I. nariadenia č. 64/1946 Zb. SNR za osoby nemeckej národnosti a za zradcov a nepriateľov českého a slovenského národa a Československej republiky. Na základe tohto rozhodnutia považuje sa pôdohospodársky majetok, v rozsahu nariadenia č. 104/1945 Zb. SNR, patriaci vlastníckym právom K. K. A. M. a spol. za konfiškovaný ku dňu 1. marca 1945, a to bez ohľadu na to, v ktorom katastrálnom území, či v ktorej obci na celom území Slovenska sa tento majetok nachádza. Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť na Najvyšší správny súd sa nepripúšťa. Teda týmto rozhodnutím bol konfiškovaný majetok nielen W. M. a jeho manželke M. rod. X. ale aj všetkým obyvateľom obce L., teda aj tým, ktoré krajský súd menovite uvádza v bode 48 napadnutého rozhodnutia, t. j. C. X. a spol., K. A. a jeho manželka G. A. A. W., L. L., C. L., G. L., G.É. L., K. L., C. L., M. G. a to v celom rozsahu na celom území Slovenska a to dňom 1.3.1945. A keďže sa jedná o zradcov a nepriateľov Českého a Slovenského národa a Československého štátu, nemôže byť nik oprávnenou osobou po týchto zradcoch ako to požaduje krajský súd bodom 48. napadnutého rozhodnutia, pretože vlastníctvo týchto osôb uvedených v bode 48 napadnutého rozsudku zaniklo dňa 1.3.1945 konfiškačným rozhodnutím, ktoré cituje krajský súd v bode 38 napadnutého rozsudku, na základe čoho výlučným vlastníkom pôdy v celom katastrálnom území L. (aj na ostatnom území Slovenska. ak osoby podliehajúce konfiškácii mali pôdohospodársky majetok napr. v Lúčkach, Janovej Lehote, Jastrabej atď.) sa stal štát. Teda krajským súdom v bode 38 napadnutého rozsudku citované rozhodnutie Konfiškačnej komisie v sídle Okresného národného výboru v Kremnici, číslo 19/46-16/VI, čís.ONV:23327/46 zo (dňa 4.decembra 1946 sa nevzťahuje len na W. M. a jeho manželku M. A. X., ale aj na všetkých obyvateľov obce L., teda aj tých, ktorých menovite krajský súd uvádza v bode 46 až 48 napadnutého rozsudku.

33. Preto nie je možné vzniesť ani žalovaným a ani krajským súdom na žalobkyňu požiadavku, aby preukázala, že je oprávnenou osobou po týchto zradcoch a trvať na jej splnení. A obzvlášť nie vtedy ak majetok týchto zradcov prevzal dňom 01.03.1945 Čsl. štát. a následne ho pridelil právnomu predchodcovi žalobkyne, jej otcovi C. M. ako priamemu účastníkovi protifašistického boja na základe § 5 ods. 7 nariadenia Predsedníctva SNR č. 4/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa a ktorý pridel dodnes je platný podľa § 26 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa.

34. Účelová a jednostranná interpretácia je preukázaná aj bodom 43 napadnutého rozsudku, v ktorom krajský súd cielene bližšie neidentifikuje:

- a) právne predpisy upravujúce konfiškácie, dekonfiškácie a prídely a ich príslušné znenia v čase rozhodnom,
- b) všetky spôsoby a právne postupy podľa právnych predpisov upravujúcich konfiškácie, dekonfiškácie a prídely,
- c) nekonkretizuje právne skutočnosti rozhodné pre správnu voľbu právneho predpisu, postupu a subsumáciu rozhodných skutočností zistených správnym orgánom.

35. Rovnaká účelovosť krajského súdu v predmetnom bode (v bode 43 napadnutého rozsudku) je daná aj tým, že krajský súd neuvádza žiadne identifikačné znaky týchto listín.

- a) listinné dôkazy predložené žalobkyňou o tom, že jej právny predchodca nesplnil podmienky vydania prídely
- b) že bolo pozastavené vydávanie prídely, o čom je doložená listina v predmetnom spise, mal správny orgán prvého stupňa za to, že táto nikdy nebola vydaná”, koniec citácie, čo dokonca odporuje aj predchádzajúcemu tvrdeniu krajského súdu v bode 43 napadnutého rozsudku Odobratie prídelyových listín obyvateľom Kopernica JRD Kopernica nie je dôkazom existencie prídelyovej listiny v prospech

akejkoľvek osoby.

36. Týmto formuláciám krajského súdu nie je možné rozumieť, pretože ak je doložená listina k súpisu potvrdenom MNV Kopernica a KNV Banská Bystrica, nemôže mať správny orgán prvého stupňa za to, že táto listina nikdy nebola vydaná.

37. Dôkazom svojoľnej interpretácie listín založených v súdnom spise zo strany krajského súdu je aj bod 39 napadnutého rozhodnutia. Nemožno konštatovať, že konfiškácia sa nestala, keďže text listiny Rady ONV výslovne hovorí o dekonfiškácii prípadne o uvoľnení nehnuteľností v prospech vlastníka konfiškačnou komisiou jej Rozhodnutím číslo 10/46-9/VI,4, č. ONV 848/1947 zo dňa 4. decembra 1946, podľa ktorého konfiškačná komisia vyhovuje žiadosti C. M., obyvateľa v L., syna W. M. a manž. M. rod. X. a uvoľňuje pôdohospodársky majetok do výmery 50. ha podľa § 1 ods. 7 a 8 nariadenia č. 104/1946 Zb. SNR v znení čl. 1. nariadenia č. 64/46 Zb. SNR po jeho rodičoch a nariaďuje bezplatný prevod tohto majetku v prospech žiadateľa C. M..

38. Tvrdenie krajského súdu, že v dôsledku výmazu poznámky konfiškácie sa vymazaný úkon nestal, nemá žiadnu právnu relevanciu, keďže v čase výmazu poznámky už 12 rokov platila verejná listina priznávajúca bezplatne tento majetok C. M., otcovi žalobkyne. A to na základe predchádzajúcej verejnej listiny, ktorú cituje krajský súd v bode 38 svojho rozhodnutia, napadnutého touto kasačnou sťažnosťou. Pokiaľ žalobkyňa sa týmito zjavne nepravdivými tvrdeniami krajského súdu zaoberá, neznamená to, že ide o reálny stav vecí, ale len o poukázanie na nesprávnu interpretáciu zo strany krajského súdu. Napríklad v bode 43 napadnutého rozsudku krajský súd tvrdí, že právny predchodca žalobkyne nesplnil podmienky vydania prídela, avšak žalovaný konštatuje svojim rozhodnutím číslo 2012/00009/117 zo dňa 26.03.2012 „že boli vykonané všetky potrebné úkony v prospech C. M.“. Za účelom nesporného preukázania nesprávnosti tejto interpretácie preto žalobkyňa cituje príslušné listiny, aby kasačný súd mohol objektívne posúdiť realnosť vecí (rozsudok NS SR sp. zn. M-SŽ dov I/98).

39. Ďalšie navzájom sa vyvracajúce tvrdenia krajského súdu sú uvedené v bode 41 a 43 napadnutého rozsudku, ktorý odporuje bodu 38 napadnutého rozsudku. Teda ani krajský súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že správny orgán na základe tých istých skutočností raz uzná reštitučný nárok a dva razy neuzná reštitučný nárok, hoci ide o tie isté skutočnosti. Krajský súd dokonca v bode 8 napadnutého rozsudku tvrdí, že žalobkyňa túto skutočnosť nenamietala, hoci je základom jej odvolania (a aj žalôb). Ak v bode 42 napadnutého rozsudku krajský súd tvrdí, že nie je známy titul nadobudnutia 1/2 štátom, tak správny orgán správne táto skutočnosť považoval za prechod na štát bez právneho dôvodu, tak skutočnosti uvedené v bode 3 napadnutého rozsudku (prevzatie pôdy o výmere 12,50.45 ha dňa 20.5.1951 JRD Kopernica) a v bode 15 napadnutého rozsudku (správny dátum prevzatia pôdy o výmere 3,25 ha Štátnym majetkom Kopernica na návrh MNV Kopernica v prítomnosti Agroprojektu Banská Bystrica je 15. máj 1956 a nie 15.máj 1996) jednoznačne dokazujú, že k prevzatiu pôdy o celkovej výmere 15,75.45 ha došlo v rozhodujúcom období podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. p) zákona o pôde, t. j. v období od 25.02.1948 do 01.01.1990 a je preto plnená táto zákonná podmienka na uznanie uplatneného reštitučného nároku a na vydanie vecí. Z tohto dôvodu nie je pravdivé tvrdenie krajského súdu, že táto podmienka nie je splnená.

40. Výslovne arbitrárny a svojoľný text obsahuje bod 45 napadnutého rozhodnutia. To že sa tento prídela reálne uskutočnil a prídela listina existovala, potvrdzuje:

A. Zápisnica spísaná dňa 30. júla 1948 v kancelárii Poľnej meračskej skupiny P 32 (podpísaná zástupcom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy (PPPR), zástupcom poľnej meračskej pracovnej skupiny P-32 a zástupcom MRK), kde je C. M. s manželkou uvedený v zozname obyvateľov L., ktorí obdržali bezplatný prevod pôdy podľa ktorej C. M. a manž. bola priznaná výmera 12.7517 ha.

B. Rozhodnutie Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy odbor V/C č. 2697/49 zo dňa 17. júna 1949 (opatené guľatou štátnou pečiatkou), podpísané povereníkom a doplnené pokynom pre učtáreň V/C PPPR v Bratislave, zapracované dňa 19.VII 1949 do agendy PPPR v Bratislave (M. C. a

manž. T., L. Č.. XXX, výmera 12,7257, druh dom, lúky role, určený preddavok 6000.- Kčs - poradové č. 51).

41. Bezplatný prídel pôdy vo výmere 12,7517 ha teda jednoznačne prevyšuje výmeru pôdy priznanú dekonfiškáciou 5,5 ha (Rozhodnutie Konfiškačnej komisie v sídle Okresného národného výboru v Kremnici, číslo 10/46-9/VI, čís. ONV :848/1947 zo dňa 4. decembra 1946, založené v administratívnom spise a citované krajským súdom v bode 41 napadnutého rozsudku). Tento bezplatný prevod 12,7517 ha pre C. M. mohol byť uskutočnený jedine na základe platného rozhodnutia o prídelení pôdy a jej fyzického prevzatia, keďže je nesporná skutočnosť, že C. M. dňa 20.5.1951 odovzdal do JRD Kopernica pôdu o výmere 12.50.45 ha (bod 85 - tu treba uviesť, že podľa § 6 ods. 1 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR W. M. nemohol byť vlastníkom žiadnej Pôdy v k. ú. L., pretože mu bol konfiškovaný pôdohospodársky majetok, ako to konštatuje krajský súd v bode 38 napadnutého rozhodnutia. W. M. konal na základe poverenia C. M., ktorý sa nachádzal vo vojenskej Invalidovni v dôsledku utrpených bojových zranení - boje o Strečno, čo bolo preukázané správnemu orgánu).

42. Žalovaný a ani krajský súd nezaujali žiadne stanovisko k uvedenému rozporu medzi výmerou 12,50.45 ha odovzdanou do JRD Kopernica v roku 1951 plus výmera 3,25 ha odovzdaná Štátnemu majetku Kopernica v roku 1956 a dekonfiškovanými 5,5 ha, ktoré bolo žalobkyni priznané z titulu dedenia dekonfiškovaného majetku, avšak dodnes nevydané. Keďže sa jedná o bezplatný prevod, toto rozhodnutie je verejnou listinou.

43. Je preto na mieste zopakovať otázku, na ktorú žalovaný dodnes neodpovedal, a to kam sa podela pôda vo výmere 10,25.45 ha (výpočet: 12,50.45+3,25) 15,75.45 - 5,5 = 10,25.45 ha), ktorú „dobrovoľne“ vniesol do JRD Kopernica C. M. dňa 20.5.1951 a súčasne „dobrovoľne“ odovzdal prídelovú listinu. Občan predsa nemohol vstúpiť do JRD s pôdou, ktorú by zákonne nevlastnil a neobrábal. Zdôraznil, že C. M. ako aktívny účastník SNP, v ktorom bol ťažko zranený s následnou invaliditou, mal prednostný nárok na prídel. Uprednostňovanie účastníkov národ. povstania pri prídelení pôdy bolo uskutočňované aj na základe rozhodnutia Prezídia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy- sekcia A zo dňa 20. marca 1946 č. 170/1946-os., ako vykonávajúceho predpisu §-u 12 nariadenia 104/45 Zb. SNR a vyhlášky č. 21/1946 Ú.l. zo dňa 12. januára 1946. Podľa týchto právnych predpisov je nevyhnutne splniteľnou podmienkou pre definitívne schválenie prídelového plánu uprednostňovanie účastníkov národného povstania pri prídelení pôdy. A keďže pôda v L. bola pridelená aj presídlencom z juhu Slovenska (napr. Nové Zámky, Levice, atď.), alebo zo severu Slovenska (napr. Brezno) musela byť na základe uvedených právnych predpisov nevyhnutne prioritne pridelená pôda C. M. ako účastníkovi protifašistického odboja. Žiadosti C. M. zo dňa 29.03.1946 a zo dňa 03.02.1948 boli predložené správnemu orgánu a nachádzajú sa v administratívnom spise. Navyše, v obci Kopernica musela byť pôda kvôli nedostatku spôsobilých obyvateľov vlastniť pôdu - presídlencov, ktorí hromadne odchádzali z obce L., pridelená i osobám, ktoré nemali nárok na prednostný prídel, a aj odovzdávaná na obrábanie osobám, ktoré nespĺňali podmienky na pridelenie pôdy. Preto je nesporné zrejmé, že C. M. musel byť prídel udelený, obzvlášť ak žalovaný konštatuje svojím rozhodnutím číslo 2012/00009/117 zo dňa 26.03.2012 „že boli vykonané všetky potrebné úkony v prospech C. M.“

44. Konštatovanie krajského súdu o tom, že odňatie listiny nie je dôkazom jej existencie, ako aj striktná požiadavka krajského súdu, resp. žalovaného na predloženie originálu prídelovej listy vydané bývalým Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, je ústavne nekonformná a formalistická, pretože odporuje § 26 ods. 2 Nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR, § 11 ods. 1 zákona č. 90/1947 Zb., ako aj ustálenej ústavnej judikatúre s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 346/09 zo dňa 27.4.2010, III. ÚS 127/2010, II. ÚS 185/2010, rovnako aj napr. NS SR 2Cdo I I/99.

45. Nie je preto zrejmé, na základe akého dôvodu si tak krajský súd, ako aj žalovaný vykladajú právny poriadok SR v rozpore s nálezmi ústavného súdu i najvyššieho súdu, prečo nepostupujú spôsobom im určeným procesnými predpismi a prečo v rozpore najmä s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 152 ods. 4 ústavy SR postupujú opačne, výslovne nezákonne a výslovne v rozpore s ustálenou súdnou praxou. Účelom reštitučného konania nie je zväčšovanie krívd spáchaných v období neslobody, ale ich odstraňovanie. A preto by tak žalovaný ako aj krajský súd mali v zmysle citovaných právnych predpisov a judikátov postupovať ústavne súladným spôsobom. Takémuto postupu však nezodpovedajú vyššie uvedené pochybenia krajského súdu, napr. svojvoľné hodnotenie dôkazov v rozpore so zásadami logiky v bode 43 napadnutého rozsudku. Uvedené platí obzvlášť vtedy, ak jedným svojim rozhodnutím uznáva žalovaný uplatnený nárok a druhými dvoma zamietá uplatnený nárok. Takýto postup nie je možné označiť inak ako za krivdu a porušenie základných ľudských práv a princípov materiálneho právneho štátu. Krivdu ktorá sa stala osobe C. M., ktorý riskoval svoj život a budúcnosť, a napriek nemeckej národnosti bojoval v Slovenskom národnom povstaní voči fašizmu, prebráním jeho majetku do JRD a následne do štátnych majetkov, krajský súd ako aj žalovaný ešte prehlbujú.

46. Takýto prístup k veci, ako žalovaným tak aj krajským súdom, prejavujúci sa vo formulovaní skutkových tvrdení bez akéhokoľvek ich označenia je nepreskúmateľný a preto arbitrárny. Rovnaký nepreskúmateľný postup zvolil krajský súd aj pri právnom posúdení veci, kedy absolútne neoznačuje príslušné právne predpisy, necituje ich v súlade s rozhodným obdobím.

47. Preto tvrdenie krajského súdu, že „Tento výmer sa nezapisoval do pozemkovej knihy, pretože pridelenec musel splniť niekoľko podmienok a vzhľadom na to, že žalobkyňa predložila listinné dôkazy o tom, že jej právny predchodca nesplnil podmienky vydania prídelu a na skutočnosť, že bolo pozastavené vydávanie prídelov, o čom je doložená listina v predmetnom spise, mal správny orgán prvého stupňa za to, že táto nikdy nebola vydaná je absolútne nepravdivým záverom krajského súdu nemajúcim žiadnu oporu v ním označenom právnom predpise ako nar. SNR č. 104/46 Zb. SNR.

48. Nariadenie SNR č. 104/1945 Zb. SNR, ako už bolo viac krát uvedené, bol zverejnený dňa 23.08.1945 a účinný je od 07.09.1945 dodnes. Ku dňu zverejnenia tohto právneho predpisu bolo C.U. M., otcovi žalobkyne, vydané Okresným národným výborom v Kremnici povolenie na užívanie bytu č. XXX H. L. a pozemkov zhorených domov č. XXX, XXX K. XXX o konfiškovaní pôdohospodárskeho majetku. Túto jednoročnú dobu užívania neobmedzene predĺžil § 26 ods. 2 „nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR.“ Toto znenie platí dodnes nezmenene, ako to dokazuje „Nariadenie SNR č. 104/1945 Zb. SNR“ v znení zákona č. 369/1990 Zb.). Preto ak krajský súd konštatuje, že prídelové konanie v zmysle nariadenia č. 104/1945 Zb. SNR nebolo ukončené, tak príslušný štátny orgán -- žalovaný je povinný toto konanie ukončiť spôsobom predpísaným týmto nariadením. Nestačí teda len písomné konštatovanie žalovaného, že boli vykonané všetky potrebné úkony v prospech C. M., ale žalovaný je povinný toto konštatovanie doplniť vydaním prídelovej listiny na nehnuteľnosti uvedené v povolení, ktoré sa nachádza v administratívnom spise, a ktoré povolenie má krajský súd k dispozícii v origináli, ak už zastáva názor, že rozhodujúca je len ním bližšie neoznačená prídelová listina. Teda je nutné splniť právnu povinnosť uloženú štátnym orgánom platným a účinným právnym predpisom, ktorú dodnes žalovaný nesplnil.

49. Keďže napadnutý rozsudok uvedenú právnu povinnosť ignoruje v rozpore s článkom 144 ods. 1 Ústavy SR, je nespochybniteľne daný dôvod na jeho zrušenie a vrátenie veci na nové, zákonné rozhodnutie podľa § 26 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa v znení neskorších predpisov.

50. Protirečenie dôvodov napadnutého rozhodnutia je obsiahnuté aj v jeho bode 31, ktorý odporuje bodu 49. Podľa bodu 31 na konanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Je nesporné, že ak žalovaný konštatuje svojim rozhodnutím zo dňa 26.03.2012, že boli vykonané všetky potrebné úkony v prospech C. M., tak si dodnes nesplnil právnu povinnosť mu danú § 26 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov,

Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa v znení neskorších predpisov, čo potvrdzuje konštatovanie krajského súdu v bode 41 napadnutého rozsudku., keďže krajský súd píše, že „Správny súd vo veci pridelového konania v Obci Kopernica v prípade C. M. konštatuje, že nebolo ukončené vydaním pridelovej listiny. Preto nemôže obstať názor správneho súdu uvedený v bode 49 napadnutého rozhodnutia, že zo strany žalovaného, ako aj orgánu verejnej správy prvého stupňa, bol skutkový stav zistený správne, a to na základe všetkých jemu dostupných písomných dôkazov. Žalobkyňou uvádzané tvrdenia a dôkazy nie sú v rozpore so zisteným skutkovým stavom a nemôžu ovplyvniť vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí, keďže žalobkyňa predložila ako dôkazy verejné listiny, ktoré zároveň v kasačnej sťažnosti špecifikovala.

51. Už len aplikácia právnych predpisov, ktorú uvádza v bode 43 napadnutého rozhodnutia krajský súd je nesprávna, pretože na pridelové konanie uskutočnené na základe žiadostí C. M., právneho predchodcu žalobkyne, platí osobitný právny režim a nie všeobecný postup (presídlenec). Tieto právne režimy pridelovania pôdy skonfiškovanej, ako sa vyjadril krajský súd v bode 43 napadnutého rozsudku, upravujú však nariadenie Predsedníctva SNR č. 4/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa a nariadenie SNR č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa a nie nariadenie SNR č. 106/46 Zb. SNR o vydávaní výmerov o vlastníctve pôdy, pridelenej podľa nariadenia č. 104/1945 Zb. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Zb. SNR, ako to nesprávne tvrdí krajský súd v bode 43 napadnutého rozhodnutia.

52. Krajský súd ďalej v bode 40 napadnutého rozsudku uvádza: „Podľa zistení správneho súdu pozemky vedené vo vyššie spomínaných PKV...“ , z čoho vyplýva, že krajský súd vykonal dokazovanie. V takomto prípade podľa § 107 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku je krajský súd povinný nariadiť pojednávanie a podľa § 125 Správneho súdneho poriadku účastníci konania majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali. Keďže krajský súd nenariadil pojednávanie napriek vykonanému dokazovaniu, znemožnil žalobkyňi uskutočniť jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pre toto porušenie zákona krajský súd nezistil ani chronológiu ním „preskúmanej“ veci, keďže skutočný priebeh konania spočíva v uplatnení reštitučného nároku titulom právneho nástupníctva po zomrelom reštituentovi C. M. a až na základe iniciatívy žalovaného po vydaní doložky právoplatnosti dňa 22.07.1992 na základe uplatneného reštitučného nároku, došlo k dodatočnému dedičskému konaniu, ukončenému dňa 22.04.1996, odkedy žalobkyňa mohla už priamo vo vlastnom mene uplatňovať pôvodný reštitučný nárok po svojom predchodcovi C. M. ako svoj vlastný reštitučný nárok. Tu treba poukázať na bod 40 napadnutého rozsudku, ako na bod jednoznačne dokazujúci, že krajský súd sa neoboznámil s vecou, pretože nie je pravdou, že žalobkyňa žiada o zrušenie všetkých doterajších dohôd týkajúcich sa predmetných nehnuteľností. Naopak, žalobkyňa svojím listom 16.6.1996 adresovanom žalovanému mu oznamuje, že obdržal aj od povinnej osoby Krempos s.r.o. Kremnica dodatočné Osvedčenie o dedičstve právoplatné dňa 22.4.1996, ktoré žalobkyňa zaslala všetkým povinným osobám, keďže žalovaný v tom čase riešil ďalšie dva nároky ohľadne tých istých nehnuteľností, ktoré podľa zaslaného dodatočného Osvedčenia o dedičstve sú vlastníctvom žalobkyne. A keďže povinné osoby v čase konania Okresného súdu Bratislava I o dodatočnom dedičstve žalobkyne uzavreli s C. G.M. (druhý uplatnený reštitučný nárok) a s D. M. (tretí uplatnený nárok) tiež dohody o vydaní tých istých nehnuteľností, požiadala žalobkyňa, aby tieto dohody súvisiace s druhým a tretím uplatneným nárokom žalovaný neakceptoval a zrušil ich. Súčasne žalobkyňa požiadala žalovaného, aby vo veci ďalej konal a rozhodol o Dohodách o vydaní nehnuteľností, ktoré mu žalobkyňa predložila v zákonných lehotách (prvý reštitučný nárok, potvrdený právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I dňa 22.4.1996), takže žalovanému ostala už len povinnosť vydať nehnuteľnosti podľa dohôd uzavretých povinnými osobami so žalobkyňou, ktorými disponuje žalovaný od 22.6.1993 pod č.j. 350/93. O dohodách uzavretých žalobkyňou a prevzatých žalovaným v r. 1993 dodnes žalovaný nerozhodol a nehnuteľnosti dodnes nevydal. Dohody D. M. sú z roku 1994 a dohody C. G. sú z roku 1995.

53. Navrhla kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na ďalšie

konanie a nové rozhodnutie krajskému súdu, resp. zmenil tak, že zruší rozhodnutia žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

54. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril písomne, tento sa plne stotožnil s právnym názorom správneho súdu. So žalobnými námietkami žalobkyne sa správny súd vysporiadal ústavne konformným spôsobom a konal tak ako to prikazuje Správny súdny poriadok. Uplatnenie nároku na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam pôvodných vlastníkov W. M. a jeho manželke M., rod. H. nachádzajúcim sa v katastrálnom území L. bolo na správnom orgáne zaevidované dňa 29.12.1992 t. j. v zákonom stanovenom termíne. Na základe predložených dôkazov nebolo v konaní preukázané, že prídelové konanie v prospech právneho predchodcu žalobkyne bolo ukončené prídelovou listinou, pričom dôkazné bremeno je na strane žalobkyne. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne zamietol.

55. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa písomným podaním, doručeným Najvyššiemu súdu dňa 06.11.2020. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného uviedla, že ide o zjavne nepravdivé tvrdenie žalovaného, pretože ním požadovaná prídelová listina bola žalovanému predložená už dňa 22.07.1992 ako to dokazuje žalovaným vlastnoručne vyhotovená a ním podpísaná overovacia doložka právoplatnosti a vykonateľnosti dňa 22.07.1992 a žurnalizácia tejto listiny vykonaná žalovaným pod. p. č. 7. To, že žalovaný sa neoboznámil ani so skutkovým základom veci dokazuje fakt, že W. M. je dodnes vedený v katastri nehnuteľnosti ako neznámy vlastníč, pričom jeho manželka M. A. H. nie je vedená v katastri nehnuteľnosti. Teda ich vlastníctvo skutočne prešlo do vlastníctva C. M., právneho predchodcu žalobkyne ako to uvádza prídelová listina na strane 27 administratívneho spisu, ktorú dňa 22.07.1992 potvrdil žalovaný. Navyše aktuálnym výpisom z katastra nehnuteľností je dokázané, že žalovaný si dodnes nesplnil svoju povinnosť nariadenú mu pod bodom 10 prídelovej listiny, napriek tomu, že o tejto povinnosti t. j. previesť celé vlastníctvo W.L. M. na právneho predchodcu žalobkyne C. M. vie žalovaný minimálne od 22.07.1992. Preto je nesporné, že žalovaný si nesplnil základnú povinnosť rozhodnúť podľa skutočného stavu veci ním potvrdeného dňa 22.07.1992, čím hrubo porušil zákon a konal v rozpore so zákonom a na základe zákona mu uloženou povinnosťou, teda neústavným spôsobom, čím je daný dôvod na zrušenie napadnutých rozhodnutí a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

III.

Konanie pred kasačným súdom, právne názory.

56. Senát Najvyššieho súdu SR konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozsudok proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná, jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. apríla 2021 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

57. Podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces

58. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

59. Podľa § 137 ods. 1 až 4 SSP na rozsudku sa uznáša senát nadpolovičnou väčšinou hlasov na neverejnej porade, pri ktorej okrem členov senátu a zapisovateľa nesmie byť nikto prítomný.

(2) Rozsudok správny súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o opravnom prostriedku.

(3) Rozsudok sa vyhlasuje ústne, ak prebehlo vo veci pojednávanie a pri vyhlasovaní je prítomný aspoň jeden účastník konania, osoba zúčastnená na konaní alebo verejnosť. Ak sú pri vyhlasovaní rozsudku prítomní iba sudcovia a zapisovateľ, rozsudok správny súd vyhlási vyvesením skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu po dobu 14 dní; deň vyhlásenia sa poznamená na písomnom vyhotovení.

(4) Vo veciach, v ktorých správny súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením.

60. Podľa § 139 ods. 1 a 2 SSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie správneho súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie účastníkov konania a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti, o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, o náležitostiach kasačnej sťažnosti, o povinnom zastúpení advokátom v kasačnom konaní alebo o neprípustnosti opravného prostriedku, deň a miesto vyhlásenia.

(2) V odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

61. Predmetom kasačnej sťažnosti v predmetnej veci bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým rozsudkom krajský súd zamietol správnu žalobu žalobkyne proti trom rozhodnutiam žalovaného, ktoré boli špecifikované vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

62. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti namietala a uvádzala kasačné dôvody s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP.

63. Kasačný súd sa v prvom rade musí vysporiadať s námietkou sťažovateľky o nepreskúmateľnosti rozsudku správneho súdu pre jeho nedostatočné zdôvodnenie v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku, ktorú vzniesla v podanej kasačnej sťažnosti. V prípade, že je námietka sťažovateľky o nepreskúmateľnosti rozhodnutia krajského súdu dôvodná, už táto okolnosť musí viesť podľa názoru kasačného súdu k zrušeniu rozhodnutia správneho súdu. Poukaz na nepreskúmateľnosť rozsudku vyplýva z obsahu celej kasačnej sťažnosti podanej sťažovateľkou.

64. Kasačný súd uvádza, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavné zaručené právo na spravodlivý proces.

65. Kasačný súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti aj nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 741/06 podľa ktorého „odůvodnění rozhodnutí soudu jednajícího a rozhodujícího ve správním soudnictví, z něhož nelze zjistit, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodné skutečnosti, nevyhovuje zákonným požadavkům kladeným na obsah odůvodnění a v konečném důsledku takové rozhodnutí zasahuje do základních práv účastníka řízení, který má nárok na to, aby jeho věc byla

spravedlivě posouzena. Soudy jsou povinny svá rozhodnutí řádně odůvodnit; jsou povinny též vysvětlit, proč se určitou námitkou účastníka řízení nezabývaly (např. proto, že nebyla uplatněna v zákonem stanovené lhůtě). Pokud tak nepostupují, porušují právo na spravedlivý proces garantované čl. 36 odst. 1 Listiny“.

66. Podľa názoru kasačného súdu je správny súd povinný sa vo svojom rozhodnutí vždy riadne vysporiadať so všetkými podstatnými žalobnými námietkami. Ak správny súd správnu žalobu zamietne, pričom sa zabudne zaoberať niektorou z podstatných námietok žalobcu v podanej správnej žalobe, neostáva kasačnému súdu nič iné, ako jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť v zmysle § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie a to i vtedy, ak by žalobné námietky kasačný súd mohol sám spoľahlivo posúdiť z obsahu predložených spisov.

67. V prejednávanej veci kasačný súd z obsahu súdneho spisu zistil, že pokiaľ správny súd rozhodoval o správnej žalobe proti trom napadnutým rozhodnutiam žalovaného, je potrebné v odôvodnení svojho rozhodnutia sa vysporiadať v rozsudku s každým rozhodnutím žalovaného zvlášť (a to po skutkovej a aj právnej stránke veci), nie tak ako to urobil správny súd vcelku, pričom nie je možné zistiť dôvody rozsudku vo vzťahu k jednotlivým napadnutým rozhodnutiam žalovaného. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je vidno, že správny súd len prevzal vyjadrenie žalovaného sa k žalobe, pričom ku konkrétnym jednotlivým žalobným námietkam žalobkyne sa vôbec nevyjadroval, tieto jednoducho odignoroval. Tým správny súd porušil jednak ustanovenie § 134 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého správny súd preskúmava rozhodnutie orgánu verejnej správy v medziach žalobných dôvodov ako i právo žalobcu na spravodlivý proces. Kasačný súd musí preto námietke žalobkyne o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia správneho súdu, ktorá spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu, čo má za následok vadu konania v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku priznať relevanciu. Správny súd vo veci nevyslovil vlastnú právnu argumentáciu na vec. Správny súd sa vôbec nevenoval námietkam žalobkyne procesného charakteru, z akého dôvodu je účastníkom konania podľa rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-00P4-2017/0002680-006 zo dňa 03.07.2017 aj Slovenský pozemkový fond, regionálny odbor, prečo tento účastník konania nevystupoval v prvostupňovom konaní, podľa názoru žalobkyne neexistuje vo veci administratívny spis ako to požaduje ustálená súdna prax a ani spis nebol prvostupňovým správnym orgánom resp. žalovaným spracovaný tak, aby mal náležitosti administratívneho spisu a takisto sa nevenoval správny súd námietkam žalobkyne vecného charakteru, ktoré treba vyhodnotiť zvlášť vo vzťahu k trom napádaným rozhodnutiam žalovaného. Pokiaľ správny súd považoval námietky žalobkyne za nedôvodné, (čo v tomto štádiu konania keďže sa k nim správny súd nevyjadril ani nie je zrejmé) mal vysvetliť prečo tieto nepovažuje za dôvodné prípadne nepodstatné v tej ktorej konkrétnej veci. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom sťažovateľky, že reštitučné konania trvajú neprimerane dlho, preto je potrebné aj vzhľadom k tejto skutočnosti sa vecou zaoberať veľmi citlivo, precízne a dať odpovede na všetky relevantné námietky žalobkyne vo veci, vyhodnotiť zákonnosť rozhodnutí žalovaného v odôvodnení rozsudku samostatne, tak aby dôvody rozsudku boli zrejmé ku každému rozhodnutiu žalovaného zvlášť spolu s relevantnými ustanoveniami právnych predpisov, ktoré sa na konkrétnu vec vzťahujú.

68. S ohľadom na uvedené závery kasačný súd nie je nateraz oprávnený posudzovať spornú otázku z vecného hľadiska. Vecné posúdenie by bolo predčasné, kasačný súd by vec posudzoval namiesto správneho súdu a tým by účastníkov konania pripravil o posúdenie veci nižšou súdnou inštanciou.

69. Kasačný súd konštatuje, že ak žalobca v konaní pred správnym súdom uplatnil námietky, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia správny súd náležite nevysporiadal, je nutné rozhodnutie správneho súdu považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok, že nesprávnym procesným postupom správneho súdu bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP).

70. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľky je dôvodná v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku a preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec mu vrátil podľa § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie.

71. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného resp. rozhodnutí žalovaného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere (§ 469 SSP), jeho úlohou bude v ďalšom konaní vysporiadať sa v dôvodoch svojho rozhodnutia so všetkými podstatnými námietkami, ktoré uplatnila žalobkyňa v správnej žalobe, ktoré smerujú proti trom rozhodnutiam žalovaného orgánu verejnej správy. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (§ 467 ods. 3 SSP).

72. Senát Najvyššieho senátu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.